

CONV 353/02

WG IV 17

ΕΚΘΕΣΗ

της :	Ομάδας Εργασίας IV - «Ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων»
προς :	τα μέλη της Συνέλευσης
Θέμα :	Τελική έκθεση της Ομάδας εργασίας IV σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων

I. Εισαγωγή

1. Η Ομάδα εργασίας, σύμφωνα με την εντολή που έχει λάβει (CONV 74/02), εξέτασε το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά τις εργασίες της, η Ομάδα είχε κατά νου ότι η σημασία της μεγαλύτερης συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στις εργασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ήδη αναγνωριστεί με τη δήλωση (αριθ. 13) των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων που προσαρτάται στη Συνθήκη του Μαστρίχτ και στο Πρωτόκολλο που προσαρτάται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είχε επίσης κατά νου τη δήλωση (αριθ. 23) που προσαρτάται στη Συνθήκη της Νίκαιας, με την οποία καλούνται τα εθνικά κοινοβούλια να συμμετάσχουν στη συζήτηση για το μέλλον της Ένωσης, καθώς και τα ειδικά ζητήματα που έθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λάκεν στη δήλωση για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην προσπάθεια αύξησης της δημοκρατικής νομιμοποίησης της ΕΕ.
2. Η Ομάδα πραγματοποίησε 9 συνεδριάσεις, μία εκ των οποίων από κοινού με την Ομάδα Εργασίας I «Επικουρικότητα». Τα μέλη της είχαν ενεργό συμμετοχή στις εργασίες της και υπέβαλαν μεγάλο αριθμό γραπτών εισηγήσεων. Η Ομάδα παρακολούθησε την προφορική εισήγηση του Δρ. Andreas Maurer (Senior Research Fellow, Stiftung Wissenschaft und Politik, Βερολίνο, και Jean Monnet lecturer στο Πανεπιστήμιο του Osnabrück) για το ρόλο

των εθνικών κοινοβουλίων στην ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική, καθώς και εκείνη του Επιτρόπου κ. Michel Barnier που αφορούσε κυρίως την εφαρμογή του πρωτοκόλλου της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Άλλα μέλη της Ομάδας προέβησαν και αυτά σε προφορικές εισηγήσεις για θέματα της ειδικότητάς τους. Ο Πρόεδρος της Ομάδας επισκέφθηκε το φινλανδικό κοινοβούλιο ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της Διευρυμένης Επιτροπής.

3. Οι εργασίες της Ομάδας κάλυψαν τρία ξεχωριστά θέματα :

- το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στη διενέργεια κοινοβουλευτικού ελέγχου (εθνικά συστήματα κοινοβουλευτικού ελέγχου)
- το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην εποπτεία της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας
- το ρόλο και λειτουργία των πολυμερών δικτύων ή μηχανισμών σε ευρωπαϊκό επίπεδο όπου συμμετέχουν τα εθνικά κοινοβούλια.

Η παρούσα έκθεση περιλαμβάνει τα αποτελέσματα της συζήτησης της Ομάδας επί των προαναφερόμενων τριών θεμάτων και διατυπώνει ορισμένες συγκεκριμένες προτάσεις. Περιέχει επίσης ορισμένες συστάσεις γενικότερης φύσεως.

II. Γενικές παρατηρήσεις και συστάσεις σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην ΕΕ

4. Από τις συζητήσεις στην Ομάδα προέκυψαν ορισμένες γενικές παρατηρήσεις. Τα μέλη συμφωνούν ότι τα εθνικά κοινοβούλια έχουν έναν ιδιαίτερο ρόλο να διαδραματίσουν στην ΕΕ και ότι η μεγαλύτερη συμμετοχή τους στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι θα αυξήσει τη δημοκρατική νομιμοποίηση της Ένωσης και θα τη φέρει κοντύτερα στους πολίτες. Η «αγκύρωση» και «οικείωση» της ΕΕ στα κράτη μέλη θεωρείται ως στοιχείο μεγάλης σημασίας για την επίτευξη αυτών των στόχων. Στη συνάρτηση αυτή, η Ομάδα υπογράμμισε ότι δεν τίθεται εν προκειμένω ζήτημα ανταγωνισμού μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων αφενός και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αφετέρου. Κάθε μία από τις δύο πλευρές έχει το δικό της διακριτό ρόλο αλλά και οι δύο συμμερίζονται τον κοινό στόχο του να φέρουν την ΕΕ κοντύτερα στους πολίτες, ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό τη δημοκρατική νομιμοποίηση της Ένωσης.

5. Βάσει αυτών των γενικών παρατηρήσεων, η Ομάδα συνιστά στη Συνέλευση να περιληφθεί στη μελλοντική Συνταγματική Συνθήκη μια σαφής αναγνώριση του ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων. Η σχετική διατύπωση θα πρέπει, όπως συμβαίνει και με το Πρωτόκολλο της Συνθήκης του Άμστερνταμ, να τονίζει ότι οι διατάξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο στοχεύουν στη διευκόλυνση της συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων και δεν παρεμβαίνουν στις συνταγματικές ρυθμίσεις σε εθνικό επίπεδο.
6. Η Ομάδα, αν και αναγνωρίζει ότι έχουν ληφθεί μέτρα στο παρελθόν για την προαγωγή της μεγαλύτερης συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στις δραστηριότητες της ΕΕ και τη μεγαλύτερη ενημέρωσή τους για αυτές, ιδίως με τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων, θεωρεί ότι τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να κάνουν χρήση όλων των δυνατοτήτων που διαθέτουν για να επηρεάζουν το Συμβούλιο μέσω των κυβερνήσεών τους και πιστεύει ότι η κατάσταση θα μπορούσε να βελτιωθεί περαιτέρω με τη λήψη ορισμένων μέτρων.
7. Ως προς το θέμα αυτό, η Ομάδα συμφώνησε ότι για τη διευκόλυνση και τη βελτίωση της ενεργού συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στην ΕΕ απαιτείται μεγαλύτερη δημοσιότητα και μεγαλύτερη διαφάνεια των εργασιών του Συμβουλίου. Τα μέλη της είναι της γνώμης ότι το Συμβούλιο πρέπει να νομοθετεί με ανοικτές τις πόρτες. Ο συντονισμός των πολιτικών καθώς και άλλες δραστηριότητες θα πρέπει να γίνονται όσο το δυνατόν περισσότερο με ανοικτές τις πόρτες, θα πρέπει δε να δίνεται σαφής αιτιολόγηση στην περίπτωση που κρίνεται αναγκαίο να διεξαχθεί μια σύνοδος κεκλεισμένων των θυρών. Η Ομάδα θεωρεί ότι τα μέτρα που θεσπίστηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σεβίλλης – ανοικτές σύνοδοι του Συμβουλίου όταν το Συμβούλιο ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία της συναπόφασης – αποτελούν σημαντικό βήμα προόδου. Η Ομάδα έκρινε πάντως ότι απαιτείται περαιτέρω προσπάθεια προς την κατεύθυνση της μεγαλύτερης δημοσιότητας και διαφάνειας και θεωρεί επίσης ότι τα πρακτικά των συνόδων πρέπει να διαβιβάζονται εντός 10 ημερών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα εθνικά κοινοβούλια, παράλληλα με τη διαβίβασή τους στις κυβερνήσεις.
8. Η Ομάδα συνιστά τα ακόλουθα μέτρα :
 - *Η μελλοντική Συνταγματική Συνθήκη πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένη διατύπωση με την οποία να αναγνωρίζεται η σημασία της ενεργού συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως με την εξασφάλιση του ελέγχου των ενεργειών των κυβερνήσεων στο Συμβούλιο καθώς και με την εποπτεία της τήρησης των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.*

- Το Συμβούλιο πρέπει να ενεργεί δημόσια σε όλες τις περιπτώσεις που ασκεί νομοθετικά καθήκοντα. Ο συντονισμός των πολιτικών καθώς και οι άλλες δραστηριότητες θα πρέπει να γίνονται όσο το δυνατόν περισσότερο με ανοικτές τις πόρτες, θα πρέπει δε να δίνεται σαφής αιτιολόγηση στην περίπτωση που κρίνεται αναγκαίο να διεξαχθεί μια σύνοδος κεκλεισμένων των θυρών.
- Τα πρακτικά των συνόδων πρέπει να διαβιβάζονται εντός δέκα ημερών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα εθνικά κοινοβούλια, παράλληλα με τη διαβίβασή τους στις κυβερνήσεις.

III. Εθνικά συστήματα κοινοβουλευτικού ελέγχου

9. Η Ομάδα συμφώνησε ότι ο βασικός ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων στα ευρωπαϊκά θέματα υλοποιείται μέσω του ουσιαστικού κοινοβουλευτικού ελέγχου των ενεργειών των κυβερνήσεων τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Διαπίστωσε επίσης ότι τα διάφορα συστήματα εθνικού κοινοβουλευτικού ελέγχου αντικατοπτρίζουν διαφορετικές ρυθμίσεις όσον αφορά τις σχέσεις κυβερνήσεων και εθνικών κοινοβουλίων, σύμφωνα με τις συνταγματικές επιταγές των κρατών μελών, και ότι δεν θα ήταν σωστό να προβλεφθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο συγκεκριμένος τρόπος διενέργειας του ελέγχου. Ως προς το θέμα αυτό, τονίστηκε επίσης ότι πολλά από τα μέτρα κοινοβουλευτικού ελέγχου σε εθνικό επίπεδο μπορούν επίσης, στο εσωτερικό κάθε κράτους μέλους, να εφαρμοστούν και σε περιφερειακό επίπεδο με την επιφύλαξη των εθνικών συνταγματικών επιταγών και ρυθμίσεων.
10. Θεωρήθηκε ωστόσο χρήσιμο να μελετηθούν τα διάφορα εθνικά συστήματα προκειμένου να εντοπιστούν βέλτιστες πρακτικές και στοιχειώδεις κανόνες. Στο πλαίσιο αυτό, η Ομάδα παρακολούθησε προφορικές παρουσιάσεις των συστημάτων που χρησιμοποιούνται στη Φινλανδία, στη Σουηδία, στη Δανία και στη Γαλλία. Αρκετά μέλη της Ομάδας υπέβαλαν γραπτές αναφορές για το εθνικό σύστημα κοινοβουλευτικού ελέγχου που εφαρμόζεται στις χώρες τους. Κατόπιν αυτής της ανταλλαγής πληροφοριών κατέστη σαφές ότι τα υπάρχοντα συστήματα διαφέρουν σημαντικά ως προς την αυστηρότητα και την αποτελεσματικότητά τους. Η Ομάδα διαπίστωσε ότι υπάρχουν ορισμένοι βασικοί παράγοντες που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα του κοινοβουλευτικού ελέγχου, όπως :
 - η έγκαιρη υποβολή, το εύρος και η ποιότητα των πληροφοριών που καλύπτουν όλες τις δραστηριότητες της Ένωσης,
 - η δυνατότητα των εθνικών κοινοβουλίων να διατυπώνουν τις θέσεις τους σχετικά με τις προτάσεις νομοθετικών μέτρων ή δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

- οι τακτικές επαφές και ακροάσεις με Υπουργούς πριν και μετά τις συνόδους του Συμβουλίου, καθώς και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,
- η ενεργός συμμετοχή τομεακών ή μόνιμων επιτροπών στη διαδικασία ελέγχου,
- οι τακτικές επαφές μεταξύ εθνικών βουλευτών και μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,
- η ύπαρξη προσωπικού υποστήριξης, καθώς και γραφείου εκπροσώπησης στις Βρυξέλλες.

11. Η Ομάδα Εργασίας διαπίστωσε ότι ακόμα και στις περιπτώσεις που τα εθνικά κοινοβούλια διαθέτουν την εξουσία να ελέγχουν τις ενέργειες των κυβερνήσεών τους, σε ορισμένες περιπτώσεις δεν κάνουν πλήρη χρήση της εξουσίας αυτής. Η Ομάδα Εργασίας συμφώνησε ότι μια συστηματικότερη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων για τις εφαρμοζόμενες μεθόδους και τις εμπειρίες τους θα μπορούσε να συμβάλει σημαντικά στην αύξηση των γνώσεων και της ενημέρωσης για τα ευρωπαϊκά θέματα και επομένως στην αποτελεσματικότητα του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Αυτός είναι ο πρωταρχικός ρόλος της COSAC¹ και η Ομάδα Εργασίας ενθαρρύνεται από το γεγονός ότι οι προτάσεις για την αναμόρφωσή της που προωθούνται τη στιγμή αυτή από τη δανική Προεδρία της COSAC θα της δώσουν τη δυνατότητα να διαδραματίζει το ρόλο αυτό αποτελεσματικότερα απ' ό,τι στο παρελθόν. Κατά τη γνώμη της Ομάδας Εργασίας, η COSAC θα μπορούσε να εξετάσει το ενδεχόμενο εκπόνησης κατευθυντήριων γραμμών ή ενός κώδικα συμπεριφοράς για τα εθνικά κοινοβούλια όπου θα καθορίζονται οι επιθυμητοί στοιχειώδεις κανόνες για τη διενέργεια αποτελεσματικού εθνικού κοινοβουλευτικού ελέγχου και την κάλεσε να λάβει υπόψη της τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις που διατυπώνει η Ομάδα Εργασίας.
12. Η Ομάδα εξέτασε επίσης ποια εκτελεστικά μέτρα θα μπορούσαν να ληφθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο προκειμένου να διευκολυνθεί και να προαχθεί ο έλεγχος σε εθνικό επίπεδο. Στη συνάρτηση αυτή, η Ομάδα έλαβε γραπτά σημειώματα από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου για θέματα όπως το Πρωτόκολλο του Άμστερνταμ, οι σχέσεις με την COSAC και η δημοσιότητα των συνόδων του Συμβουλίου. Επίσης παρακολούθησε μια προφορική εισήγηση του Επιτρόπου κ. Barnier με θέμα την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και συζήτησε τις πιθανές τροποποιήσεις του υπάρχοντος Πρωτοκόλλου και τις βελτιώσεις που θα πρέπει να περιληφθούν σε ενδεχόμενο νέο Πρωτόκολλο (με βάση τις διατάξεις του υπάρχοντος Πρωτοκόλλου και διευρύνοντάς τις).

¹ Conférence des organes spécialisés dans les affaires communautaires, Διάσκεψη επιτροπών ευρωπαϊκών υποθέσεων των εθνικών κοινοβουλίων.

13. Η Ομάδα έκρινε ότι θα ήταν σκόπιμο να ενισχυθούν οι διατάξεις του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης του Άμστερνταμ που αναφέρονται στην πρόσβαση των εθνικών κοινοβουλίων στην πληροφόρηση. Παρ' όλο που η κύρια ευθύνη για τη διαβίβαση συμβουλευτικών εγγράφων και νομοθετικών προτάσεων θα εξακολουθήσει να βαρύνει τις κυβερνήσεις, η Ομάδα έκρινε ότι καλό θα ήταν να υπάρχει ταυτόχρονη και απ' ευθείας διαβίβαση των εγγράφων αυτών στα εθνικά κοινοβούλια από την Επιτροπή προκειμένου να έχουν όλα τα εθνικά κοινοβούλια την ταχύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα.
14. Η Επιτροπή ήδη έχει θέσει σε εφαρμογή μια ευρεία διαδικασία διαβουλεύσεων για τα συμβουλευτικά έγγραφα – πράσινες βίβλοι, λευκές βίβλοι και ανακοινώσεις – με την καταχώρησή τους στο Διαδίκτυο προς ενημέρωση της κοινής γνώμης. Η Ομάδα αναγνωρίζει ότι η διαδικασία αυτή προσφέρει μια σημαντική ευκαιρία, μεταξύ άλλων, και στα εθνικά κοινοβούλια να εκφράζουν τις απόψεις τους για τις υποβαλλόμενες προτάσεις εγκαίρως σε προνομοθετικό στάδιο και ότι τα εθνικά κοινοβούλια δεν φαίνεται να εκμεταλλεύονται πλήρως τη δυνατότητα αυτή. Για να αυξηθεί η ενημέρωση για την ύπαρξη ανοικτών διαβουλεύσεων και για να διευκολυνθεί η πρόσβαση των εθνικών κοινοβουλίων στα έγγραφα αυτά, καθώς και για να ενθαρρυνθούν να κάνουν χρήση της ευκαιρίας αυτής για να γνωστοποιούν τις απόψεις τους, η Ομάδα θα ήθελε τα εν λόγω συμβουλευτικά έγγραφα να διαβιβάζονται απ' ευθείας στα εθνικά κοινοβούλια. Οι σχετικές διατάξεις του Πρωτοκόλλου (άρθρο I παρ. 1) θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν αναλόγως.
15. Το Πρωτόκολλο της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων περιέχει μια διάταξη (άρθρο I παρ. 2) που προβλέπει ότι «οι προτάσεις της Επιτροπής για νομοθεσία, όπως ορίζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 207 παράγραφος 3 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διαβιβάζονται εγκαίρως ώστε η κυβέρνηση εκάστου κράτους μέλους να είναι σε θέση να διασφαλίσει ότι το εθνικό της κοινοβούλιο τις παρέλαβε δεόντως». Η Ομάδα θεωρεί ότι ο ορισμός των νομοθετικών προτάσεων πρέπει να διατυπωθεί σαφέστερα ώστε να εξασφαλιστεί ότι καλύπτει όλες τις νομοθετικές προτάσεις. Όπως επισημαίνεται παραπάνω, η Ομάδα θεωρεί επίσης ότι όλες οι νομοθετικές προτάσεις της Επιτροπής πρέπει να διαβιβάζονται απ' ευθείας στα εθνικά κοινοβούλια ταυτόχρονα με τη διαβίβασή τους στο Συμβούλιο και ότι οι σχετικές διατάξεις του Πρωτοκόλλου πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως.

16. Το Πρωτόκολλο σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων ορίζει επί πλέον ότι «από τη στιγμή κατά την οποία μια νομοθετική πρόταση ή πρόταση για τη λήψη μέτρου βάσει του Τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση τίθεται στη διάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, από την Επιτροπή, σε όλες τις γλώσσες, παρέχεται **περίοδος έξι εβδομάδων** έως την ημερομηνία κατά την οποία αυτή εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη του Συμβουλίου προς λήψη αποφάσεως είτε για την υιοθέτηση πράξης είτε για την υιοθέτηση κοινής θέσης σύμφωνα με τα άρθρα 251 και 252 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, **εκτός εξαιρέσεων για λόγους επείγουσας ανάγκης**, οι οποίοι και θα πρέπει να αναφέρονται στην πράξη ή την κοινή θέση.»¹.
17. Η Ομάδα επιβεβαίωσε ότι η ισχύουσα τη στιγμή αυτή περίοδος των έξι εβδομάδων είναι κατά κανόνα επαρκής ώστε να έχουν τα κοινοβούλια τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους στις κυβερνήσεις, υπό τον όρο ότι θα λαμβάνουν τις πληροφορίες ταχέως – το χρονικό διάστημα μέχρι την έγκριση των περισσότερων νομοθετικών μέτρων που καλύπτονται² από την περίοδο που αναφέρεται στο Πρωτόκολλο υπερβαίνει κατά κανόνα τις έξι εβδομάδες. Η Ομάδα εξέφρασε ωστόσο την ανησυχία της για το ενδεχόμενο επίτευξης «προκαταρκτικών συμφωνιών» στις ομάδες εργασίας του Συμβουλίου πριν από τη λήξη της περιόδου των έξι εβδομάδων και προτού μπορέσουν τα εθνικά κοινοβούλια να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους στις κυβερνήσεις τους. Η Ομάδα θεωρεί επομένως ότι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου των έξι εβδομάδων δεν θα πρέπει να αναγνωρίζεται καμιά προκαταρκτική συμφωνία στο Συμβούλιο, συμπεριλαμβανομένων των ομάδων εργασίας του και της EMA. Ωστόσο, για την αποφυγή καθυστερήσεων στη νομοθετική διαδικασία, η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να εξακολουθεί να παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να παρουσιάζει την πρότασή της και στην αρμόδια ομάδα εργασίας να πραγματοποιεί μια αρχική ανταλλαγή απόψεων. Τυχόν επιφύλαξη κράτους μέλους στο Συμβούλιο η οποία προκύπτει από τη θέση ή την αναμενόμενη θέση του αντίστοιχου εθνικού κοινοβουλίου πρέπει να συνιστά κώλυμα για τη συμμετοχή του εν λόγω κράτους μέλους σε ενδεχόμενη συμφωνία ως προς την πρόταση αυτή στο Συμβούλιο. Αυτό δεν εμποδίζει τη λήψη απόφασης στο Συμβούλιο όταν οι αποφάσεις λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία, στην περίπτωση που αυτή επιτυγχάνεται και χωρίς το εν λόγω κράτος μέλος. Οι σχετικές διατάξεις του Πρωτοκόλλου θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν αναλόγως.

¹ Άρθρο I, παράγραφος 3, τα παχιά γράμματα προστέθηκαν για λόγους έμφασης.

² Ο ορισμός αφορά τις κοινοτικές πράξεις (κανονισμοί, οδηγίες και αποφάσεις) που προβλέπονται στο άρθρο 249 της ΣΕΚ καθώς και πράξεις (αποφάσεις-πλαίσιο και αποφάσεις) που προβλέπονται στο άρθρο 34 παρ. 2 της ΣΕΕ (Τίτλος VI, ΔΕΥ). Τα εσωτερικά μέτρα, οι διοικητικές, δημοσιονομικές ή διοργανικές πράξεις ή οι πράξεις που αφορούν διεθνείς σχέσεις δεν καλύπτονται από τον ορισμό των νομοθετικών πράξεων που περιέχεται στο άρθρο I παρ. 2 του Πρωτοκόλλου. Ο ορισμός αυτός είναι εκείνος που θα πρέπει να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του άρθρου I παρ. 3 του Πρωτοκόλλου, με την προσθήκη, που υπονοείται στο ίδιο το άρθρο I παρ. 3, των συμβάσεων στον τομέα ΔΕΥ βάσει του άρθρου 34 παρ. 2 σημείο δ) της ΣΕΕ.

18. Η Ομάδα αναγνωρίζει ότι είναι ανάγκη να εξακολουθήσει να υπάρχει μια διάταξη που να προβλέπει εξαιρέσεις για λόγους επείγουσας ανάγκης, αλλά τονίζει ότι θα πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι λόγοι των εξαιρέσεων θα αναφέρονται σαφώς στην πράξη ή την κοινή θέση – σύμφωνα με τις διατάξεις του ισχύοντος Πρωτοκόλλου.
19. Ως ένα επί πλέον στοιχείο της διαδικασίας αύξησης της συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στις εργασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την ταχύτερη κατά το δυνατόν ενημέρωσή τους, η Ομάδα σκέφθηκε επίσης ότι θα ήταν χρήσιμο να διαβιβάζει στα εθνικά κοινοβούλια η μεν Επιτροπή την Ετήσια Στρατηγική Πολιτικής της, το ετήσιο νομοθετικό πρόγραμμά της και το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών της, το δε Ελεγκτικό Συνέδριο την ετήσια έκθεσή του. Αυτό θα πρέπει να γίνεται ταυτόχρονα με τη διαβίβαση των εν λόγω εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο – η κατάλληλη στιγμή θα πρέπει να αποφασιστεί σε σχέση με τις τυχόν τροποποιήσεις του χρονοδιαγράμματος του σημερινού κύκλου προγραμματισμού που μπορεί να προκύψουν από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Σεβίλλης σχετικά με τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου. Στην ενδεχόμενη τροποποιημένη μορφή του Πρωτοκόλλου σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων θα πρέπει να προστεθεί και μια διάταξη για το θέμα αυτό.
20. Η Ομάδα συνιστά τα ακόλουθα μέτρα :
- *Για την αποτελεσματικότητα του εθνικού κοινοβουλευτικού ελέγχου είναι σημαντικό να έχουν τα εθνικά κοινοβούλια την ευχέρεια να διατυπώνουν τις θέσεις τους για όλες τις προτάσεις νομοθετικών μέτρων και δράσεων της ΕΕ.*
 - *Ένα ενδεχόμενο τροποποιημένο Πρωτόκολλο της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις που ορίζουν ότι :*
 - *Πρέπει να τηρείται απαρεγκλίτως το Πρωτόκολλο της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων, συμπεριλαμβανομένης της περιόδου των έξι εβδομάδων, με τις εξαιρέσεις για λόγους επείγουσας ανάγκης που προβλέπονται στο Πρωτόκολλο.*
 - *Οι ομάδες εργασίας του Συμβουλίου και η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων δεν πρέπει να αναγνωρίζουν προκαταρκτικές συμφωνίες για τις προτάσεις που καλύπτονται από την περίοδο των έξι εβδομάδων που προβλέπεται στο Πρωτόκολλο της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων μέχρι το τέλος της περιόδου αυτής, με τις εξαιρέσεις για λόγους επείγουσας ανάγκης που προβλέπονται στο Πρωτόκολλο.*

- Οι επιφυλάξεις κοινοβουλευτικής εξέτασης θα πρέπει να αποκτήσουν σαφέστερο καθεστώς στον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου. Οι επιφυλάξεις αυτές πρέπει επίσης να έχουν συγκεκριμένη χρονική διάρκεια, ούτως ώστε να μην παρακωλύουν αναιτίως τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.
- Ο εσωτερικός κανονισμός του Συμβουλίου ορίζει ότι πρέπει να μεσολαβεί μια πλήρης εβδομάδα μεταξύ της εξέτασης μιας νομοθετικής πράξης από την Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων και της εξέτασής της από το Συμβούλιο. Η Γραμματεία του Συμβουλίου θα πρέπει στο εξής να τηρεί αρχεία, τα οποία θα δημοσιοποιεί, σχετικά με την εφαρμογή αυτού του κανόνα.
- Η Επιτροπή θα πρέπει να διαβιβάζει ταυτοχρόνως στα εθνικά κοινοβούλια, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο όλα τα συμβουλευτικά έγγραφα και τις νομοθετικές προτάσεις.
- Η Επιτροπή θα πρέπει να διαβιβάζει ταυτοχρόνως στα εθνικά κοινοβούλια, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο την Ετήσια Στρατηγική Πολιτικής της, το ετήσιο νομοθετικό πρόγραμμά της και το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών της.
- Το Ελεγκτικό Συνέδριο θα πρέπει να διαβιβάζει ταυτοχρόνως στα εθνικά κοινοβούλια, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο την ετήσια έκθεσή του.
- Η COSAC θα μπορούσε να εξετάσει το ενδεχόμενο εκπόνησης κατευθυντήριων γραμμών ή/και ενός κώδικα συμπεριφοράς για τα εθνικά κοινοβούλια όπου θα καθορίζονται στοιχειώδεις κανόνες για την αποτελεσματική άσκηση εθνικού κοινοβουλευτικού ελέγχου, και να αποτελέσει το πλαίσιο για μια τακτική ανταλλαγή πληροφοριών, βέλτιστων πρακτικών και συγκριτικών αξιολογήσεων των εθνικών μηχανισμών κοινοβουλευτικού ελέγχου.

IV. Επικουρικότητα

21. Η Ομάδα εξέτασε προσεκτικά το ζήτημα του ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων στον έλεγχο της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η Ομάδα εξέτασε ειδικότερα τα ακόλουθα ερωτήματα :

- Υπάρχει ρόλος για τα εθνικά κοινοβούλια κατά τον έλεγχο της επικουρικότητας;
- Πρέπει να ενεργούν μόνα τους ή με άλλους;
- Σε ποιο στάδιο ή στάδια της νομοθετικής διαδικασίας θα πρέπει να παρεμβαίνουν;
- Ποιος μηχανισμός θα ήταν ο καταλληλότερος ;

22. Η Ομάδα συμφώνησε ότι η τήρηση της επικουρικότητας και της αναλογικότητας αποτελεί κοινή ευθύνη όλων και ότι η Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει από κοινού να εξασφαλίζουν την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας όταν υποβάλλουν προτάσεις και εξετάζουν σχέδια νομοθετικών πράξεων. Συμφωνήθηκε επίσης ότι τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να παίζουν ουσιαστικό ρόλο συμβολής στο έργο του ευρωπαϊκού νομοθέτη όσον αφορά την έμπρακτη εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας. Ειδικότερα, τα εθνικά κοινοβούλια έχουν τη βασική ευθύνη να συμβουλεύουν, να ελέγχουν και να ζητούν λόγο από τους Υπουργούς των κυβερνήσεών τους για τις επιδόσεις τους στο Συμβούλιο, ιδίως όταν αποφαινούνται για το αν ένα νομοθετικό μέτρο είναι καλύτερα να θεσπιστεί σε εθνικό ή σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τονίστηκε επίσης ότι υπάρχει στενή σχέση μεταξύ επικουρικότητας και αναλογικότητας. Η Ομάδα συζήτησε ακόμα τη χρήση του άρθρου 308¹ και τα περισσότερα μέλη της εξέφρασαν την άποψη ότι η ομοφωνία στο Συμβούλιο όσον αφορά τη χρήση του άρθρου αυτού αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της τήρησης της επικουρικότητας.²
23. Η Ομάδα συμφώνησε ότι τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να συμμετέχουν από τα πρώτα κιόλας στάδια στη νομοθετική διαδικασία. Συμφωνήθηκε επί πλέον ότι ο εκ των προτέρων έλεγχος της επικουρικότητας πρέπει κατά κύριο λόγο να είναι πολιτικής φύσεως. Η υποβολή των εγγράφων στρατηγικού προγραμματισμού της Επιτροπής απ' ευθείας στα εθνικά κοινοβούλια, όπως αναφέρεται παραπάνω, θα δίνει τη δυνατότητα σε αυτά να ενημερώνονται εγκαίρως για τις υπό εκπόνηση νομοθετικές προτάσεις και να ζητούν ενδεχομένως περισσότερες πληροφορίες από τις κυβερνήσεις τους για συγκεκριμένα θέματα. Η Ομάδα έλαβε υπό σημείωση την εξήγηση του Επιτρόπου κ. Barnier ότι οι επιπτώσεις των προτάσεων της Επιτροπής ως προς την επικουρικότητα και την αναλογικότητα θα καθίστανται πλήρως ορατές μόνο μετά την έγκρισή τους από την Επιτροπή.

¹ Άρθρο 308 ΣΕΚ : « Αν ενέργεια της Κοινότητας θεωρείται αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους της στο πλαίσιο της λειτουργίας της κοινής αγοράς και δεν προβλέπονται από την παρούσα Συνθήκη οι προς το σκοπό αυτόν απαιτούμενες εξουσίες, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ομοφώνως τις κατάλληλες διατάξεις.»

² Η Επιτροπή διαβίβασε στην Ομάδα κατάλογο 73 πράξεων που εκδόθηκαν βάσει του άρθρου 308 από την 1η Μαΐου 1999 και μετά.

24. Η πλειοψηφία των μελών της Ομάδας συνιστά μια «προσέγγιση βασισμένη στη διαδικασία» για τον έλεγχο της επικουρικότητας και της αναλογικότητας από τα εθνικά κοινοβούλια και απορρίπτει την ιδέα της δημιουργίας νέων μόνιμων ad hoc φορέων ή οργάνων για το σκοπό αυτό. Τα μέλη τόνισαν εξ άλλου ότι είναι ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι ο νέος μηχανισμός θα είναι απλός και δεν θα επιφέρει άσκοπες καθυστερήσεις στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Συμφώνησαν ότι αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί καλύτερα με μια προσέγγιση σε δύο φάσεις κατά την οποία τα εθνικά κοινοβούλια θα εξετάζουν τα νομοθετικά σχέδια, από την άποψη της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, στο πολύ αρχικό στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας αλλά επίσης και σε όλη τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας στις περιπτώσεις που το κείμενο έχει τροποποιηθεί σημαντικά σε σχέση με την αρχική πρόταση. Η προειδοποίηση θα απευθύνεται στο θεσμικό όργανο που είναι υπεύθυνο για την τροποποίηση. Ορισμένα μέλη τόνισαν ότι τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν σε οποιοδήποτε στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας μέσω των εθνικών κυβερνήσεων, σύμφωνα με τις εθνικές συνταγματικές επιταγές και τις συμφωνημένες ρυθμίσεις μεταξύ της κυβέρνησης και του εθνικού κοινοβουλίου.
25. Η Ομάδα πραγματοποίησε μια κοινή συνεδρίαση με την Ομάδα εργασίας I (Επικουρικότητα) και διατήρησε τακτική επαφή μαζί της καθ' όλη τη διαδικασία. Τα περισσότερα μέλη της Ομάδας δέχτηκαν σε γενικές γραμμές ευνοϊκά τις τελικές συστάσεις της Ομάδας Εργασίας I και θεωρούν ότι οι απόψεις της ελήφθησαν υπόψη. Ωστόσο, ορισμένα μέλη της Ομάδας κρίνουν ότι ορισμένες από τις προτάσεις της Ομάδας Εργασίας I θα μπορούσαν να βελτιωθούν περαιτέρω :
- Η σχέση μεταξύ επικουρικότητας και αναλογικότητας θα πρέπει να τονιστεί περισσότερο.
 - Τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράζουν τις ανησυχίες τους για την επικουρικότητα καθ' όλη τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας στις περιπτώσεις σημαντικής τροποποίησης μιας πρότασης.
 - Αν αποφασιστεί η δημιουργία μηχανισμού δικαστικής προσφυγής, το δικαίωμα προσφυγής δεν πρέπει να παρέχεται μόνο στα εθνικά κοινοβούλια που υπέβαλαν αιτιολογημένη γνώμη στο αρχικό στάδιο.

26. Η πλειοψηφία των μελών της Ομάδας Εργασίας συνιστά τα ακόλουθα μέτρα :

- *Θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός που θα παρέχει τη δυνατότητα στα εθνικά κοινοβούλια να διαβιβάζουν από το πρώτο κιόλας στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας τις απόψεις τους για το κατά πόσον μια νομοθετική πρόταση τηρεί την αρχή της επικουρικότητας. Ο μηχανισμός αυτός πρέπει να «βασίζεται στη διαδικασία» και να μην παρεμποδίζει ή καθυστερεί το νομοθετικό έργο.*

V. Πολυμερή δίκτυα και πολυμερείς μηχανισμοί στους οποίους θα συμμετέχουν τα εθνικά κοινοβούλια σε ευρωπαϊκό επίπεδο

27. Στην Ομάδα έγινε γενικώς αποδεκτό ότι είναι σημαντικό και χρήσιμο να δημιουργηθούν δίκτυα και να υπάρχουν τακτικές επαφές τόσο μεταξύ των ίδιων των εθνικών κοινοβουλίων όσο και μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Με τον τρόπο αυτό θα βοηθηθεί η ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών και θα επιτευχθεί καλύτερη κατανόηση των δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τα εθνικά κοινοβούλια και μεγαλύτερη συμμετοχή τους σε αυτές. Όσον αφορά τη θέση και τη διάρθρωση αυτών των δικτύων στην ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική, η Ομάδα συμφώνησε να λάβει ως σημείο εκκίνησης το σκοπό και το λειτουργικό ρόλο των ενδεχόμενων μηχανισμών. Τα μέλη υπενθύμισαν την υποχρέωσή τους να ενεργήσουν για την απλούστευση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μ' αυτό δε το δεδομένο δύσκολα μπορούσαν να φανταστούν ότι η δημιουργία νέων θεσμικών δομών θα μπορούσε να συντελέσει στην απλούστευση.
28. Η Ομάδα εξέφρασε την ικανοποίησή της για τα σημαντικά οφέλη που προέκυψαν από τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των κυβερνήσεων στην προηγούμενη και στη σημερινή Συνέλευση και θεωρεί ότι η μέθοδος της Συνέλευσης θα πρέπει να προβλεφθεί και τυπικά στα πλαίσια μιας Συνταγματικής Συνθήκης όσον αφορά την προπαρασκευή μελλοντικών τροποποιήσεων της Συνθήκης.

29. Η Ομάδα συμφώνησε ότι η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κοινοβουλίων, μεταξύ άλλων για τις βέλτιστες πρακτικές και τη συγκριτική αξιολόγηση όσον αφορά τον εθνικό κοινοβουλευτικό έλεγχο, είναι καίριας σημασίας για τη βελτίωση της ικανότητας των εθνικών κοινοβουλίων να ασχολούνται με θέματα της ΕΕ και για την ενίσχυση των δεσμών τους με τους πολίτες. Έγινε γενικά δεκτό από τα μέλη της Ομάδας ότι οι υπάρχοντες μηχανισμοί ανταλλαγής πληροφοριών δεν χρησιμοποιούνται στο πλήρες δυναμικό τους. Ως προς το θέμα αυτό, τονίστηκε ότι ορισμένα μέτρα προώθησης των ανταλλαγών μεταξύ κοινοβουλίων θα μπορούσαν επίσης να είναι χρήσιμα σε περιφερειακό επίπεδο εντός των κρατών, η διοργάνωση των οποίων αποτελεί αρμοδιότητα του κάθε κράτους μέλους, σύμφωνα με τις εθνικές συνταγματικές επιταγές και ρυθμίσεις.
30. Τα μέλη θεωρούν χρήσιμο να διασαφηνιστεί η εντολή της COSAC (Διάσκεψη των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων) ούτως ώστε να ενισχυθεί ο ρόλος της ως διακοινοβουλευτικού μηχανισμού διαβουλεύσεων και να καταστεί αποτελεσματικότερη και με σαφέστερους στόχους. Η Ομάδα θεωρεί ότι η πλήρης χρησιμοποίηση αυτού του μηχανισμού θα συμβάλει στο να έρθουν τα ευρωπαϊκά θέματα περισσότερο στο προσκήνιο των εργασιών των εθνικών κοινοβουλίων.
31. Πέραν του ρόλου της COSAC στην ενίσχυση των ανταλλαγών βέλτιστων πρακτικών και πληροφοριών (βλ. επίσης το τμήμα για τα συστήματα εθνικού κοινοβουλευτικού ελέγχου), η Ομάδα έκρινε ότι η COSAC θα μπορούσε να αποτελέσει πλαίσιο επαφών και μεταξύ των τομεακών μόνιμων επιτροπών των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ως συμπλήρωμα των επαφών μεταξύ των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων. Η COSAC θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως φόρουμ όπου θα συναντούνται κυρίως εθνικοί βουλευτές, χωρίς όμως αυτό να τους εμποδίζει να καλούν και μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να συμμετέχουν σε συνεδριάσεις, όποτε αυτό κρίνεται ιδιαίτερα χρήσιμο. Η Ομάδα θεωρεί ότι καλό θα ήταν να αλλάξει το όνομα της COSAC ώστε να αντανakλά αυτόν το διευρυμένο ρόλο. Επί πλέον, ορισμένα μέλη είναι της γνώμης ότι η COSAC θα μπορούσε να αποτελέσει φόρουμ για τη διεξαγωγή συζητήσεων σε γενικό επίπεδο σχετικά με τον έλεγχο της επικουρικότητας, δεδομένου ότι η άμεση συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις επί μέρους νομοθετικές προτάσεις πρέπει να υλοποιείται με τον κοινοβουλευτικό έλεγχο επί των κυβερνήσεών τους και μέσω του νέου μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης που προτείνει η Ομάδα Εργασίας I.

32. Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην ΕΕ, η COSAC «δύναται να υποβάλει οιαδήποτε εισήγηση κρίνει σκόπιμη ενώπιον των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (άρθρο II παρ. 4). Η Ομάδα θεωρεί ότι για να καθιερωθεί ένας γνήσιος διάλογος μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των εθνικών κοινοβουλίων, τα όργανα της ΕΕ θα πρέπει και να απαντούν στις εισηγήσεις που προέρχονται από αυτά. Οι απαντήσεις μπορούν να παρέχονται με διάφορες μορφές. Η COSAC θα μπορούσε, για παράδειγμα, να καλεί κάποιο μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή κάποιον αντιπρόσωπο του ενός ή του άλλου θεσμικού οργάνου σε ακρόαση, ή θα μπορούσε το θεσμικό όργανο να απαντά γραπτώς.
33. Η Ομάδα έκρινε ότι θα πρέπει να εξεταστεί στα πλαίσια της Συνέλευσης το πώς τα εθνικά κοινοβούλια θα μπορούσαν να συμμετάσχουν περισσότερο στην κατάρτιση της πολιτικής «ατζέντας» και της στρατηγικής της ΕΕ. Η Ομάδα θεωρεί ότι η καλύτερη λύση θα ήταν ίσως ένας μηχανισμός ευρωπαϊκών συζητήσεων στον οποίο θα συμμετέχουν και τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εφόσον και τα μεν και το δε αντιπροσωπεύουν τη φωνή των πολιτών της Ευρώπης. Μερικοί τόνισαν ότι ένα τέτοιο φόρουμ δεν πρέπει να εξελιχθεί σε νέο θεσμικό όργανο αλλά να παραμείνει μηχανισμός συζητήσεων. Υπήρξε συμφωνία ότι τα καθήκοντά του θα πρέπει να καθοριστούν λεπτομερέστερα. Όλοι συμφώνησαν ότι το φόρουμ αυτό δεν θα πρέπει να έχει νομοθετικό ρόλο, ούτε και αρμοδιότητες στο θέμα του καταμερισμού αρμοδιοτήτων μεταξύ Ένωσης και κρατών μελών, και ότι δεν θα πρέπει να διαταράξει τη σημερινή θεσμική ισορροπία. Αναγνωρίστηκε επίσης ότι η σχέση μεταξύ της COSAC και του οποιουδήποτε νέου φόρουμ θα πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω ώστε να εξασφαλιστεί η συμπληρωματικότητά τους και να αποφευχθεί η επικάλυψη αρμοδιοτήτων. Η Ομάδα Εργασίας εξέτασε το κατά πόσον τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να συμπράξουν σ' ένα νέο φόρουμ, που πιθανώς θα ονομαζόταν Συνέδριο. Οι γνώμες των μελών της Ομάδας δίστανται ως προς αυτό.
34. Η Ομάδα διαπίστωσε επίσης ότι ενδέχεται να υπάρχουν λόγοι και για άλλες επαφές μεταξύ εθνικών βουλευτών και ευρωβουλευτών επί συγκεκριμένων θεμάτων σε ad hoc βάση, επί πλέον των τακτικών επαφών, καθώς και για μια συστηματικότερη προσέγγιση της συνεργασίας εθνικών κοινοβουλευτικών και επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ως προς το ζήτημα αυτό, η Ομάδα θα έβλεπε θετικά το να υπάρχει δυνατότητα σύγκλησης ad hoc διακοινοβουλευτικών διασκέψεων για τομεακά θέματα, ενδεχομένως υπό την αιγίδα της COSAC, στις περιπτώσεις που το χάσμα μεταξύ των εθνικών θέσεων εμποδίζει την επίτευξη συμφωνίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Οι μηχανισμοί αυτοί, που θα φέρνουν σε επαφή τους ειδικούς σε συγκεκριμένο τομέα πολιτικής, θα βοηθούσαν στη γεφύρωση θέσεων και θα διευκόλυναν την εξεύρεση λύσεων – παράδειγμα τομέα στον οποίο ένας τέτοιος μηχανισμός θα ήταν χρήσιμος είναι η μεταρρύθμιση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής.

35. Η Ομάδα προτείνει περαιτέρω, ως μέρος της διαδικασίας που αποσκοπεί στο να φέρει την ΕΕ κοντύτερα στις συζητήσεις που διεξάγονται στο εσωτερικό των κρατών μελών, να διοργανώνεται μια φορά το χρόνο μια ευρωπαϊκή εβδομάδα σε ολόκληρη την ΕΕ προκειμένου να συμπίπτει με την υποβολή της Ετήσιας Στρατηγικής Πολιτικής της Επιτροπής. Με τον τρόπο αυτό θα δημιουργηθεί ένα κοινό πλαίσιο συζητήσεων στα εθνικά κοινοβούλια, με τη συμμετοχή μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ενδεχομένως και μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και εκπροσώπων των εθνικών κυβερνήσεων, ούτως ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη εθνική ενημέρωση για τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι εν λόγω ευρωπαϊκές εβδομάδες θα απαιτήσουν έναν κάποιο συντονισμό του προγραμματισμού των εργασιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων προκειμένου οι ευρωβουλευτές να έχουν τη δυνατότητα ενεργού συμμετοχής στις εθνικές συζητήσεις.

36. Η Ομάδα συνιστά τα ακόλουθα μέτρα :

- *Η μέθοδος της Συνέλευσης πρέπει να εγγραφεί τυπικά στη μελλοντική Συνταγματική Συνθήκη ως προπαρασκευαστικός μηχανισμός των μελλοντικών τροποποιήσεων της Συνθήκης.*
- *Η εντολή της COSAC πρέπει να διασαφηνιστεί προκειμένου να ενισχυθεί ο ρόλος της ως διακοινοβουλευτικού μηχανισμού. Θα ήταν χρήσιμο να ενεργεί ως βήμα για την τακτική ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών, όχι μόνο μεταξύ των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων αλλά και μεταξύ τομεακών μόνιμων επιτροπών. Θα πρέπει να καταστεί ισχυρότερο δίκτυο ανταλλαγών μεταξύ κοινοβουλίων.*
- *Η Συνέλευση θα πρέπει να διερευνήσει περαιτέρω κατά πόσον είναι σκόπιμο να δημιουργηθεί ένα φόρουμ για τη διεξαγωγή συζητήσεων για τον ευρύτερο πολιτικό προσανατολισμό και τη στρατηγική της Ένωσης, με τη συμμετοχή τόσο των εθνικών κοινοβουλίων όσο και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στη συνάρτηση αυτή, η Ομάδα σημείωσε την ιδέα του «Συνεδρίου» και έκρινε ότι θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω στη Συνέλευση.*
- *Θα μπορούσαν να συγκαλούνται διακοινοβουλευτικές διασκέψεις επί συγκεκριμένων θεμάτων, ανάλογα με τις αναφαινόμενες ανάγκες.*
- *Θα πρέπει να διοργανώνεται κατ' έτος μια ευρωπαϊκή εβδομάδα, που θα παρέχει ένα κοινό πλαίσιο για τη διεξαγωγή πανευρωπαϊκών συζητήσεων για ευρωπαϊκά θέματα σε όλα τα κράτη μέλη.*

=====